

[Finansministeren]

dannelsesstilbud, og forudsætningen for, at vi kan få noget ud af de oplysninger, vi her får, og de uddannelsesstilbud, der er, er, at der er en lokal beslutningskompetence de respektive steder.

Så ved jeg godt, at vi kommer til den indsnævring af definitionen, som er vanskelig: hvem er det så, man skal decentralisere til? Den diskussion føres for øjeblikket bl.a. i den arbejdsgruppe, som organisationerne er indgået i, for det er klart, at ikke mindst organisationerne – og det gælder såmænd nok på begge sider af bordet – vil være træge i forhold til det reelle ønske om at lægge beslutningskompetencen så langt ud som muligt; det tror jeg ikke der er nogen tvivl om. Men organisationerne har dog været parate til at gå ind i diskussionen, og et af de mål, der er stillet op for den drøftelse, man skal have med organisationerne, er netop at få defineret og klargjort, hvordan vi kan komme længst muligt med decentraliseringsprincippet.

I den forbindelse vil jeg godt sige, at jeg er meget glad for, at organisationerne har taget så positivt mod det udspil, som er kommet. Der er faktisk en meget stor afstand mellem, hvad LO har meddelt, og så det, fru Jytte Andersen har givet udtryk for her i dag. En meget stor afstand.

Det er da klart, at LO har mange kritiske bemærkninger til redegørelsen, som den foreligger, men det, der er positivt, er, at både LO, AC og FTF sammen med Dansk Arbejdsgiverforening er gået ind i en arbejdsgruppe med repræsentanter for arbejdsministeriet, undervisningsministeriet og finansministeriet for at konkretisere og blive enige om definitioner på de forskellige ting, som er omtalt i rapporten, og jeg tager hatten af for, at organisationerne alle har været parate til at gøre det og også gøre det inden for en relativt kort periode. Det, vi opererer ud fra, er, at der i hvert fald ikke senere end om en måned gerne skulle være nogle resultater fra den arbejdsgruppe, så vi kan komme videre i de konkrete initiativer i forhold til folketinget og i forhold til de bevilgende myndigheder.

Men min hovedbetragtning skal være den, at vi er meget tilfredse med organisationernes modtagelse af redegørelsen, tilfredse med, at de er gået ind i et gruppearbejde om dette spørgsmål, således at vi forhåbentlig

kan fremskynde initiativerne. Og jeg synes, det er vigtigt at understrege – og lad det så være min slutbemærkning – at disse initiativer har det meget afgørende formål at sikre, at der ikke bliver blokeringer af den økonomiske vækst som baggrund for at skaffe flere arbejdspladser. Dette her er jo i virkeligheden et forsøg på at løse arbejdsløshedsproblemet hurtigere, end det ellers ville blive løst, og det er jeg lidt overrasket over at den trio, som jeg omtalte på et tidspunkt, ikke har været parat til at kvittere mere for.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Som en del af den trio skal jeg præcisere, at jeg faktisk ikke har bortforklaret, at der skulle eksistere flaskehalsproblemer. Jeg har ikke på noget tidspunkt benægtet, at det kunne være et problem; jeg har bare sagt, at jeg ikke ved ret meget om det. Jeg har sagt, at redegørelsen er et for dårligt udgangspunkt for en diskussion, og så har jeg udtrykt forundring og skuffelse over, at flaskehalsproblemet, problemets indhold og problemets omfang, var så dårligt belyst i redegørelsen. Der manglede en analyse af, hvorfor flaskehalsproblemet overhovedet skulle opstå, hvis det altså er opstået, og hvorfor der er så stort et svælg mellem de arbejdsløses kvalifikationer og de kvalifikationer, som arbejdsgiverne åbenbart ønsker. Hvordan kan det være, at man i redegørelsen kan sige, at der også er et problem f.eks. inden for nærings- og nydelsesmiddelindustrien, hvor der samtidig er en arbejdsløshed på over 9 pct., og hvordan afhjælper man det svælg, som der tilsyneladende er? Et eller andet er der galt, hvis begge dele skal være rigtigt, nemlig at der dels er et flaskehalsproblem, dels er så stor arbejdsløshed. Der synes jeg ikke vi er kommet videre i diskussionen i dag, for det mangler vi stadig væk svar på.

Jytte Andersen (S):

Finansministeren var skuffet over, at der ikke var kommet positive bidrag fra socialdemokratiet, og det er jeg naturligvis ked af, for jeg opfattede finansministeren som meget lyttende, og jeg nævnte faktisk en lang række ting, som jeg syntes vi skulle lægge vægt på, når vi nu på et eller andet tidspunkt var blevet enige om udgangspunktet, som vi altså